

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12
www.koinonikikainotomia.gr

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2017

ΔΩΡΕΑΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Δήλωση

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ του πρώτου κοινωνικού διαλόγου για την Τροποποίηση του Συντάγματος που έγινε την Κυριακή 20 Αυγούστου 2017 στις 17.30, στην αίθουσα κοινωνικών εκδηλώσεων του παραλιακού κέντρου «ΓΙΑΛΟΣ», έγινε μία πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση που κατέληξε σε προτάσεις που θα υποβληθούν στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής.

Τέθηκε η ερώτηση: εάν η Κοινωνική Καινοτομία έχει σκοπό να εξελιχθεί σε πολιτική κίνηση ή κόμμα.

Επ' ευκαιρία δηλώνουμε δημόσια ότι σκοπός μας είναι η παρακίνηση και εμπύχωση των πολιτών, προκειμένου να προσφέρουν δημόσια προτάσεις από τις εμπειρίες και τις γνώσεις τους, για την χρησιμότερη για τους πολίτες λειτουργία της κοινωνίας και του Κράτους. Στις προτάσεις αυτές θα κληθούν να τοποθετηθούν επίσης δημόσια, όλοι οι άμεσα εκλεγμένοι πολιτικοί μας αντιπρόσωποι.

Το ενδιαφέρον των πολιτών, που έχει έντονα εκ-

δηλωθεί, θα πρέπει να κτίζει την καθημερινότητα στη μελλοντική μας κοινωνία, ανεξάρτητα ιδεολογιών.

Μοναδικός μας σκοπός είναι να αναδείξουμε αυτό το ενδιαφέρον για τα κοινά, των ενεργών συμπολιτών μας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ Μ.Κ.Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΑ ΑΝΩΓΕΙΑ «ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ»
ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, ΩΡΑ 19.00 ΣΕ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ (ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ

Το φυσικό περιβάλλον, ο ήλιος, η ατμόσφαιρα και το κλίμα διαμορφώνουν στο πέρασμα των αιώνων, τον ψυχικό, συναισθηματικό, πνευματικό και υλικό χαρακτήρα των πολιτών κάθε κοινωνίας.

Στις χώρες του φωτός και του εύκρατου κλίματος οι πολίτες ζουν κυρίως έξω από το σπίτι τους.

Συναντιούνται και κουβενιάζουν στους δρόμους, τις πλατείες, τα καφενεία, τις καφετέριες, κλπ.

Γίνονται κοινωνικοί και συμμετέχουν σε χαρές και λύπες, σε πανηγύρια και σε θεάματα.

Έτσι τους έχει διαπλάσει η φύση. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ.

Τότε γεννιέται η αλληλεγγύη, η συνεργασία, η κατανόηση, η ηρεμία, το αίσθημα δικαίου της ελευθερίας και της αρετής της προόδου.

Παράδειγμα, η ΚΡΗΤΗ δημιουργεί τους Κρήτες και η Ελλάδα δημιουργεί τους Έλληνες.

Η κάθε κοινωφελής υπηρεσία της κοινωνίας και του κράτους, πρέπει να υπηρετεί τον πολίτη αναδεικνύοντας αυτόν και όχι ισοπεδώνοντας την φυσική, πνευματική, ψυχική και συναισθηματική του ύπαρξη.

Διότι τότε η κάθε υπηρεσία λειτουργεί παρά φύσει και όση ευημερία και αν προσφέρει, θα είναι προσωρινή.

Έτσι γεννήθηκε η Δημοκρατία, ως ένας τρόπος ζωής από μία χώρα του φωτός. Την Ελλάδα.

Η Ζωή, όμως, από κάθε της ταξίδι φέρνει μαζί της πράγματα: φωτογραφίες νέων της φίλων, βιβλία, ζωγραφιές, μουσικές. Όλα τα αγαπά και σε όλα δίνει αξία και σημασία.

Και, να σας πω το μυστικό της:

Ιστορικά, αυτοκρατορίες των όπλων και του χρήματος, υπέταξαν και υποχρέωσαν λαούς να λειτουργούν υποταγμένοι, παρά φύσει.

Οι Αυτοκρατορίες καταστράφηκαν, οι λαοί επέζησαν. Οι Αυτοκρατορίες δημιουργούσαν πάντα τις δικές τους δομές εξουσίας.

Η εξουσία τους πάντα στηρίζεται σε νόμους και Διατάγματα. Σ' αυτούς τους Νόμους πρέπει να υπακούει ο λαός και οι νόμοι διαπλάθουν το λαό.

Η Δημοκρατία λοιπόν, γεννήθηκε και καθιερώθηκε για να αντιμετωπίσει το θέμα των Νόμων και των Διαταγμάτων της εξουσίας.

Η Δημοκρατία υπάρχει πραγματικά μόνο όταν οι πολίτες συμφωνούν και αποδέχονται τους Νόμους, ως δίκαιους.

Για τον κάθε νόμο λοιπόν επιβάλλεται, στη Δημοκρατία, να έχει τη συναίνεση των πολιτών.

Σε κάθε εποχή και κοινωνία υπάρχει τρόπος, ο απλούστερος κάθε φορά, με τον οποίο θα αναδεικνύεται η συναίνεση ή όχι των πολιτών για κάθε νέο νόμο πριν ψηφιστεί.

Τότε οι νόμοι θα έχουν σεβασμό και όχι μόνο υπακοή.

Τότε ο κάθε πολίτης θα κερδίσει τον εαυτό του και οι νόμοι την ανθρωπιά τους και από αυτήν και μόνο θα έλθει η μόνιμη κοινωνική ανάπτυξη.

Μ.Κ.Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Όταν ο βασιλιάς της Σπάρτης Άγης, μετά από πολλά χρόνια γύρισε από μία εκστρατεία, είχε νικήσει μάλιστα τους Αθηναίους, και θέλησε να δειπνήσει κοντά στη γυναίκα του μια μέρα ζήτησε να του στείλουν τις μερίδες του φαγητού του στο σπίτι. Οι πολέμαρχοι δεν τις έστειλαν. Την επόμενη μέρα αναφέρθηκε αυτό στους εφόρους και του επιβλήθηκε από αυτούς πρόστιμο.

Μετάφραση από τον Πλούταρχο
«ΛΑΚΩΝΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΥΓΜΑΤΑ

«Η ψήφος είναι πιο δυνατή από τη σφαίρα.
Με τη σφαίρα μπορεί να σκοτώσεις τον εχθρό σου.
Με την ψήφο μπορεί να σκοτώσεις το μέλλον των παιδιών σου»

Αβραάμ Λίνκολν

Η ΣΧΕΣΗ «ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΛΑΒΕΙΝ» ΜΕΤΑΞΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΩΝ

Πώς την περιγράφουν και την αξιολογούν κορυφίοι λογοτέχνες μας...

Μέχρι την άφιξη στην κυρίως Ελλάδα του Ελευθερίου Βενιζέλου και την ίδρυση του κόμματος των Φιλελευθέρων, το 1910, υπήρχαν τα «προσωπικά» κόμματα τοπαρχών –π.χ., των Ζαΐμη, Ράλλη και Μαυρομιχάλη– που συγκρο-

τούνταν βάσει των αρχών του πελατειακού συστήματος. Ποικίλοι παράγοντες συνετέλεσαν στη μη δημιουργία «εθνικών κομμάτων» διαρκούντος του 19ου αιώνα. Καταρχάς, η βουλημία των προυχόντων να προβούν σε ιδιοποίηση των εγκαταλειφθέντων από τους Οθωμανούς εδαφών και να μετατραπούν σε μεγαλογαιοκτήμονες, και η επιδίωξη, ως εκ τούτου, πλουτισμού τους μέσω των πολιτικών αξιώματων. Έτσι, διά των Συνταγμάτων του 1844 και του 1864, θεσμοθετήθηκε η καθολική ψήφος (για τους άνδρες), η οποία εξέφραζε εν πολλοίς «τη φροντίδα των προεστών να επιβάλουν διά των τοπικών πελατειακών δικτύων τους τη διαρκή παρουσία τους στα δημόσια αξιώματα». Επιπλέον, ο τοπικισμός, ο κυρίαρχος ατομισμός, η ξένη εξάρτηση ενίσχυαν τις ως άνω σχέσεις. Η ανασφάλεια της ελληνικής υπαίθρου οδηγούσε ειδικά τους αγροτικούς πληθυσμούς στην εξασφάλιση θέσεων στο Δημόσιο. Με την ψήφο του ο πολίτης μετατράπηκε σε μικρομέτοχο της εξουσίας.

Η πολιτική κατάσταση της χώρας και η διαφθορά μέσω των πελατειακών σχέσεων δεν άφησαν αδιάφορους τους λογοτέχνες μας. Ο Εμμανουήλ Ροΐδης (1836-1904) ορίζει ότι «κόμμα είναι ομάδα ανθρώπων ειδότητων [σ.σ.: που γνωρίζουν] ν' αναγιγνώσκωσι και ν' ανορθογραφώσιν, εχόντων χείρας και πόδας υγιείς, αλλά μισούντων πάσαν εργασίαν, οίτινες ενόμενοι υπό έναν οιονδήποτε αρχηγόν ζητούνσι να αναβιβάσωσιν αυτόν εις την έδραν του πρωθυπουργού, ίνα παρέχη αυτοίς τα μέσα να ζώσι χωρίς να σκάπτωσιν».

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης (1851-1911) έγραψε το διήγημά του.

Ανέκαθεν τα αξιώματα ήσαν αγοραστά! Και αφού η επάρατος πλουτοκρατία είναι άφευκτον κακόν, κατά ποίον τρόπον θ' αποκτώνται τα αξιώματα; (...) Το τέρας το καλούμενον "επιφανής" τρέφει την φυγοπονίαν, την θεσιθηρίαν, τον τραμπουκισμόν, τον κουτσαβακισμόν, την εις τους νόμους απειθειαν. Πλάττει αυλήν εξ αχρήστων ανθρώπων, στοιχείων φθοροποιών, τα οποία τον περιστοιχίζουσι, παρασίτων, τα οποία αποζώσιν εξ αυτού. (...) Και μεταξύ δύο αντιπάλων μετερχομένων την αυτήν διαφθοράν, θα επιτύχη εκείνος όστις ευηρεπέστερον φορεί το προσωπίον κι' επιδειξίωτερον τον κόθορον»

Ο Κωστής Παλαμάς (1859-1943

Το 1908 έγραψε το ποίημα «Γύριζε», που

ανήκει στη συλλογή «Η Πολιτεία και η Μοναξιά». Ο εθνικός μας ποιητής εκφράζει την οδύνη του για το κατόντημα της χώρας λόγω της ανικανότητας σημαντικού μέρους της πολιτικής μας ηγεσίας: «Γύριζε, μη σταθής ποτέ, ρίξε μας πέτρα μαύρη, / ο ψεύτης είδωλο είν' εδώ, το προσκυνά η πλεμπάγια, / η Αλήθεια τόπο να σταθή μια σπιθαμή δε θάβρη / (...) Από θαμπούς ντερβίσηδες και στέρφους μανταρινούς / κι από τους χαλκοπράσινους η Πολιτεία πατιέται. / Χαρά στους χασομέρηδες! Χαρά στους αρλεκίνους!»...

Σαν σήμερα...

Ο Γεώργιος Σουρής (1853-1919) σκιαγραφεί την τότε πολιτική κατάσταση που παραπέμπει και στην Ελλάδα του σήμερα. Χαρακτηριστικά είναι τα αποσπάσματα από το ποίημά του «Ποιος είδε κράτος λιγοστό»: «Ποιος είδε κράτος λιγοστό / σ' όλη τη γη μοναδικό, / εκατό να εξοδεύει / και πενήντα να μαζεύει; / Να τρέφει όλους τους αργούς, / να 'χει επτά πρωθυπουργούς, / ταμείο δίχως χρήματα / και δόξης τόσα μνήματα; / (...) Και ψωμοτύρι και για καφέ / το "δε βαρυνέσαι" κι "ωχ αδερφέ". / Ωσάν πολίτης, σκυφτός ραγιάς / σαν πιάσει πόστο: δερβέναγας. / Δυστυχία σου, Ελλάς, / με τα τέκνα που γεννάς!»...

Τα ανωτέρω διαπιστώνει πολύ αργότερα, το 1947, ο Πολ Πόρτερ, διορισθείς από τον Χάρι Τρούμαν επικεφαλής της Αμερικανικής Αποστολής στην Ελλάδα εν αναμονή της παροχής βοήθειας στο πλαίσιο του Σχεδίου Μάρσαλ. Συνέταξε, μάλιστα, έκθεση προς τον υπουργό των Εξωτερικών των ΗΠΑ, την οποία εν συνεχεία παρουσίασε στο Κογκρέσο. Σε αυτή επισημάνει και τα εξής: «Εδώ δεν υφίσταται κράτος σύμφωνα με τα δυτικά πρότυπα. Αντ' αυτού υπάρχει μια χαλαρή ιεραρχία ατομιστών πολιτικών, μερικοί από τους οποίους είναι χειρότεροι από άλλους, που είναι τόσο απασχολημένοι με τον προσωπικό τους αγώνα για εξουσία, ώστε δεν έχουν τον χρόνο να αναπτύξουν οικονομική πολιτική, ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι είχαν την ικανότητα».

Τελικά, λαμβανομένης υπόψη και της μη χρηστής –σε μεγάλο βαθμό– διακυβέρνησης του τόπου κατά την περίοδο των τελευταίων σαράντα ετών, «όλα τριγύρω αλλάζουμε κι όλα τα ίδια μένουν» όσον αφορά στη δομή και οργάνωση του πολιτικού μας συστήματος.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ίσως είναι χρήσιμο να καλούμε σε δημόσια συζήτηση (σε μια καφετερία) σταδιακά τους ψηφισμένους από εμάς τοπικούς βουλευτές για ένα νομοσχέδιο όπως παράδειγμα για τις πελατειακές σχέσεις πολιτών – κράτους και πολιτών.

Στην μικρή ή μεγάλη αυτή συγκέντρωση σε συγκεκριμένα παραδείγματα ο/οι βουλευτές πρέπει να τοποθετηθούν και να πουν τις απόψεις τους.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ: Ναι, αλλά έχουν γίνει πολλές τέτοιες δημόσιες συζητήσεις και καταγγελίες και δεν αλλάζει τίποτα.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η συζήτηση και η ευθύνη πρέπει να γίνεται πλέον προσωπικά. Ο Βουλευτής εάν αναγνωρίσει το δικαίωμα συγκεκριμένων προτάσεων θα υποχρεώνεται να υποβάλει επερώτηση και πρόταση στη Βουλή.

Εάν δεν το κάνει θα κριθεί από τους ψηφοφόρους του και η όλη συζήτηση θα δημοσιευθεί.

Επίσης θα κριθούν και τα κόμματα που στην Βουλή δεν υποστηρίζουν τις δικαίες προτάσεις.

Πάρτε αφορμή το άρθρο της εφημερίδας και κάπως έτσι τόσο απλά και τόσο αποτελεσματικά θα αλλάξουν οι συνήθειες μας και η κοινωνία μας

Κοινωνική κατάρρευση

του **ΒΑΣΙΛΗ ΒΙΛΙΑΡΔΟΥ**

Ο Δυτικός πολιτισμός, όπως κάποτε η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, θα καταλήξει στα σκουπίδια της ιστορίας, εάν ο πλούτος δεν μοιραστεί δικαιότερα μεταξύ των ανθρώπων – ειδικά στις Η.Π.Α., όπου η αναδιανομή των εισοδημάτων είναι τόσο άنيση, όσο το 1929

«Η επιτυχία θαυμάζεται πάνω από όλα. Οι πολιτικοί κερδίζουν την αναγνώριση, επειδή έχουν εκλεγεί και όχι για τις αρχές που αντιπροσωπεύουν. Οι άνθρωποι των επιχειρήσεων εκτιμούνται για την περιουσία τους και όχι για την τιμιότητα τους ή για τη συμβολή των εταιρειών τους στην κοινωνική και οικονομική ευημερία. Ο πλούτος εκτιμάται δραματικά περισσότερο από την καλλιέργεια και τη μόρφωση – η πολιτική δύναμη, ακόμη και αν πηγάζει από τη διαφθορά, ακραία περισσότερο από την ηθική.

Το τι είναι δίκαιο, έχει υποταχθεί απόλυτα στο τι είναι πιο αποτελεσματικό

Σύμφωνα με μία μελέτη που δημοσιεύθηκε πρόσφατα, έχοντας παραδόξως χρηματοδοτηθεί από το αμερικανικό κέντρο διαστημικών ερευνών (NASA), η Δύση είναι καταδικασμένη να χαθεί, εάν δεν μοιραστούν δικαιότερα τα ενεργειακά αποθέματα και ο πλούτος.

Η μελέτη προειδοποιεί για ένα παγκόσμιο κραχ, εντός των επομένων δεκαετιών – ενώ, για να μην θεωρηθεί ως «ακραία ή αμφιλεγόμενη», τεκμηριώνεται με ιστορικά γεγονότα. Τα γεγονότα αυτά αποδεικνύουν ότι, η διαδικασία της ανόδου και της κατάρρευσης είναι στην πραγματικότητα ένας «επαναλαμβανόμενος κύκλος» – ο οποίος συναντάται διαρκώς στην Ιστορία.

Όπως αποδεικνύεται δε, οι σοβαρές «διαταραχές» ενός πολιτισμού είναι ουσιαστικά φυσιολογικές – ενώ ακόμη και οι πιο ισχυρές, περίπλοκες κοινωνίες μπορούν να χαθούν ξαφνικά, όταν δεν το περιμένει κανείς. Όσο για τους βασικούς παράγοντες, οι οποίοι οδηγούν στην κατάρρευση, είναι μεταξύ άλλων ο πληθυσμός, το κλίμα, το νερό, η γεωργία και η ενέργεια.

Οι παράγοντες αυτοί έχουν το συγκεκριμένο αποτέλεσμα όταν πολλοί μαζί, τη ίδια χρονική στιγμή, προκαλούν την εξάντληση των πάσης φύσεως πρώτων υλών, με σοβαρές περιβαλλοντολογικές συνέπειες – καθώς επίσης το «διαμελισμό» των κοινωνιών, αφενός μεν σε μία πλούσια ελίτ, αφετέρου σε φτωχές μάζες ανθρώπων.

Αυτά τα «φαινόμενα» διαδραματίζουν έναν κεντρικό ρόλο στη διαδικασία κατάρρευσης, αφού συναντώνται σε κάθε παγκόσμιο κραχ των τελευταίων 5.000 ετών – ενώ η σημερινή δημιουργία δύο κοινωνικών τάξεων, με την ελίτ να κατοικεί κυρίως στις βιομηχανικές χώρες, σε συνδυασμό με την υπερβολική κατανάλωση ενέργειας και πρώτων υλών, οδηγεί ξανά στην απόλυτη καταστροφή. Πάντοτε κατά τη μελέτη, η «συσσωρευμένη υπεραξία», ο πλούτος δηλαδή, δεν διαμοιράζεται δίκαια μεταξύ των ανθρώπων ή/και των κρατών, αλλά απορροφάται από την παγκόσμια ελίτ – ενώ

η πλειοψηφία, η μάζα όπως αποκαλείται, παράγει μεν τον πλούτο, απολαμβάνει όμως ένα ελάχιστο μέρος του, στα όρια των απολύτων απαραίτητων για να συντηρηθεί.

Για να αποφευχθεί το κραχ, η μελέτη προτείνει την καταπολέμηση των εισοδηματικών ανισοτήτων, καθώς επίσης τη μείωση της υπερβολικής εξόρυξης/κατανάλωσης των πρώτων υλών και της ενέργειας.

Το συμπέρασμα βέβαια της μελέτης είναι απογοητευτικό, αφού οι επιστήμονες δεν πιστεύουν πως θα ακολουθήσουν οι κυβερνήσεις το δρόμο της λογικής. Ειδικότερα η μελέτη ολοκληρώνεται ως εξής:

«Ακόμη και αν υποθέσουμε πως θα επιτευχθεί μία χαμηλότερη εξάντληση των πόρων, από μία μικρότερη ομάδα πλουσιών, η ελίτ αυτή θα κατα-

ναλώνει στο τέλος πάρα πολλούς πόρους. Αυτό θα οδηγήσει τις μάζες, τη συντριπτική πλειοψηφία δηλαδή των ανθρώπων, στην πείνα και στην εξαθλίωση – με τελικό αποτέλεσμα την κατάρρευση της κοινωνίας.

Είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι, η συγκεκριμένη κατάρρευση δεν είναι ένα φυσικό, αδύνατο να αποφευχθεί γεγονός, αλλά μία διαδικασία που πηγάζει από τις εισοδηματικές ανισότητες – με αποτέλεσμα να καταδικάζονται στην πείνα εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων, καθώς επίσης να λεηλατείται, να καταστρέφεται, να στραγγαλίζεται καλύτερα το παγκόσμιο εργατικό δυναμικό.

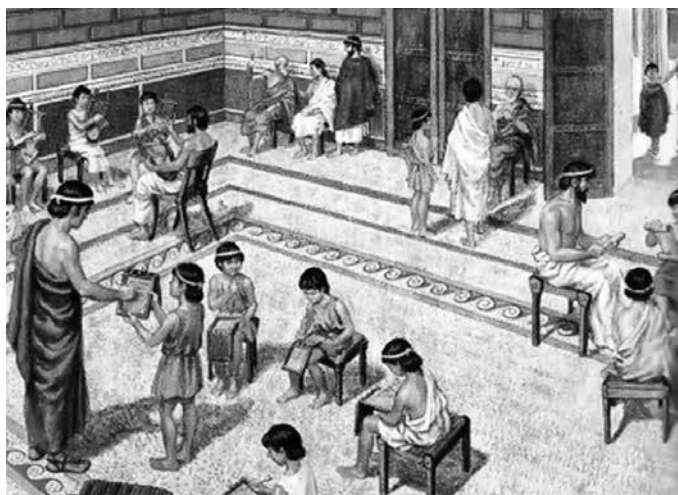
Η διαδικασία ξεκινάει από τις μάζες – ενώ η ελίτ συσσωρεύει όλο και περισσότερο πλούτο. Στο τέλος καταρρέουν ολοκληρωτικά οι μάζες, ακολουθούμενες αμέσως μετά από την ελίτ».

ΧΡΗΣΙΜΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Φαίνεται από τα παραπάνω πως η παιδεία των αρχαίων στην πλήρη μορφή της υπήρξε προνόμιο των εύπορων τάξεων, κάτι που αδιάκριτα συμβαίνει ως τη σύγχρονη εποχή μας με συγκαλυμμένο ή αποκάλυπτο τρόπο. Ωστόσο, είναι φανερό πως ο στόχος της ελληνικής εκπαίδευσης στην αρχαιότητα θεωρητικά και πρακτικά ήταν η παραγωγή του καλύτερου δυνατού πολίτη και όχι ο πλουτισμός –σε αντιστροφή προς τη σύγχρονη πραγματικότητα.

Αναζητούσε το καλό της κοινότητας και όχι το καλό του ατόμου. Βέβαια οι μέθοδοι και τα υλικά της μαθητείας διέφεραν από περιοχή σε περιοχή, όμως το ζητούμενο ήταν το ίδιο, η εκπαίδευση του χαρακτήρα, κάτι που οι Έλληνες γονείς ζητούσαν επίμονα από τους διευθυντές των σχολείων. Επίσης σημαντική –αν και όχι στην περίπτωση της Σπάρτης ή της Κρήτης, όπου το ιδανικό ζητούμενο ήταν η ανδρεία, η τόλμη, η στρατιωτική μαθητεία και η διακυβέρνηση- ήταν η αναζήτηση της αισθητικής και της φαντασίας, μέσω της τέχνης και της μουσικής.

Τούτο γινόταν μέσω της εξατομίκευσης και της απομάκρυνσης του παιδιού από τις επιρροές της οικογένειας. Τόσο ο νεαρός Σπαρτιάτης όσο και ο νεαρός Αθηναίος ή Εφέσιος από τα έξι μόλις χρόνια του περνούσε όλη την ημέρα του μακριά από το σπίτι, με τη συντροφιά των συνομηλίκων του στην παλαίστρα ή τους δρόμους. Μάθαινε να ξεκόβει από την οικογένειά του και να σχετίζεται με τους αυριανούς συ-

μπολίτες του. Αναμφίβολα έχανε πολλά από αυτό το σύστημα, αλλά έτσι εξασφαλιζόταν η ενότητα και η συνέχεια της πόλης-κράτους.

Όλα εξασφάλιζαν πως το παιδί θα συνειδητοποιούσε ότι είναι μέλος μιας κοινότητας, για την ευτυχία και την ευημερία της οποίας η προσωπική τους επιθυμία ή ευχαρίστηση έπρεπε να υποτάσσεται. Με αυτόν τον τρόπο αναπτύχθηκε και έμεινε στην ιστορική μνήμη η αίσθηση της αυτοθυσίας για χάρη της πολιτείας ή της κοινότητας. Τώρα στο χέρι μας είναι να συγκρίνουμε τα αποτελέσματα της παιδείας στο παρελθόν με τα αποτελέσματα της παιδείας στο παρόν.

Στο χέρι μας είναι να εξάγουμε συμπεράσματα, για το πού μας οδηγεί αλάθητα η παρούσα νοοτροπία μας σε εκπαιδευτικά θέματα. Και όλα αυτά γιατί η μελέτη του παρελθόντος δεν είναι αυτοσκοπός ή ξερή επιστημονική έρευνα. Είναι η μελέτη ενός παραδείγματος, με την αυστηρά επιστημονική έννοια, που μπορεί να μας δείξει το δρόμο για την ατομική και συλλογική ολοκλήρωση.

Έρχεται σύγκρουση με το «βαθύ κράτος» των Αθηνών

του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΤΣΑΓΑΝΗ

Η φαινομενικά «υποτονική» τρίτη αξιολόγηση απειλεί να αναδειχθεί στην αχίλλειο πτέρνα του Κρατικού συστήματος στην υλοποίηση του τρίτου Μνημονίου, καθώς η κυβέρνηση υποχρεώνεται να αναμετρηθεί με το μέχρι σήμερα πολιτικό της ακροατήριο στον δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Δύο μέτωπα, η αξιολόγηση και η κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων, φέρνουν σε ευθεία ρήξη πλέον την κυβέρνηση με το δημοσιο-υπαλληλικό προσωπικό με δύσκολα υπολογίσιμες προς το παρόν συνέπειες για την πολιτική σταθερότητά της.

«Αποτελεί σημείο ρήξης μέσα στο πολιτικό DNA της κάθε κυβέρνησης» η εφαρμογή της αξιολόγησης και της κινητικότητας στο Δημόσιο, υποστηρίζει στέλεχος του υπουργείου που εμπλέκεται άμεσα με τις σχετικές διαδικασίες.

Στην πραγματικότητα, η υλοποίηση της γ' αξιολόγησης ισοδυναμεί με ρήξη στον «ομφάλιο λώρο» που συνέδεε το πολιτικό πρόγραμμα με τους δημοσίου υπαλλήλους.

Η σχετική ανησυχία στις Βρυξέλλες είναι μάλιστα τόσο ισχυρή, που δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο να προκύψουν σκληρές πολιτικές αναταράξεις και καθυστερήσεις στο πρόγραμμα εξαιτίας της προσπάθειας προώθησης αυτής της μεταρρύθμισης.

Στόχος της Κομισιόν είναι να κόψει τον «ομφάλιο λώρο» μεταξύ κυβέρνησης - δημόσιας διοίκησης μέσω της «απολιτικοποίησης» του μηχανισμού στον δημόσιο τομέα.

Πιο αναλυτικά, τα προπαιτούμενα τα οποία πρέπει να προχωρήσει σταδιακά η κυβέρνηση προς αυτήν την κατεύθυνση είναι τα ακόλουθα:

1. Η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί στο τέλος του περασμένου Ιουνίου.

Προβλέπεται ότι όποιος υπάλληλος κριθεί από το 2018 και έπειτα σε τρεις συνεχόμενες αξιολογήσεις ανεπαρκής από τους προϊστάμενους του, ενδεχομένως να μην προαχθεί. Σ' αυτή την περι-

πτωση, ο υπάλληλος αυτός θα χάσει την προβλεπόμενη μισθολογική αναβάθμισή του.

Αντίθετα, όποιος υπάλληλος λάβει μετά το 2018, διαδοχικά σε τρεις αξιολογήσεις τον ανώτερο βαθμό, θα έχει πιθανότητες να αναβαθμισθεί μισθολογικά νωρίτερα από ό,τι προβλέπει το ενιαίο μισθολόγιο στο Δημόσιο για τους άλλους υπαλλήλους.

2. Τα νέα περιγράμματα των θέσεων εργασίας στις δημόσιες υπηρεσίες θα πρέπει να ολοκληρωθούν μέχρι τέλη Αυγούστου του 2017.

Τα περιγράμματα αυτά πρέπει να αποτυπώνουν τα προσόντα τα οποία πρέπει να έχει ένας δημόσιος υπάλληλος προκειμένου να μπορεί να απασχολείται στην αντίστοιχη θέση εργασίας.

3. Το νέο σύστημα μόνιμης «κινητικότητας» θα εφαρμοστεί από τον Σεπτέμβριο του 2017.

Σύμφωνα με αυτό θα μπορεί ένας υπάλληλος να μετατάσσεται μόνο με τη σύμφωνη γνώμη των εμπλεκόμενων υπηρεσιών (δηλ. εκείνης της υπηρεσίας η οποία στέλνει τον υπάλληλο και εκείνης η οποία τον αποδέχεται).

4. Οι αποζημιώσεις για επικίνδυνα και ανθυγιεινή εργασία στο Δημόσιο έπρεπε να ευθυγραμμιστούν με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή νομοθεσία έως τον Ιούνιο του 2017.

5. Στο μεταξύ πρέπει να δημιουργηθεί μια αποτελεσματική διαδικασία διυπουργικής διαβούλευσης, που δημιουργεί νέα προβλήματα στις ισορροπίες του κρατικού μηχανισμού.

6. Ασκείται άμεση πίεση για να «τρέξουν» υπό τις νέες αυτοματοποιημένες προϋποθέσεις οι διορισμοί των νέων γενικών διευθυντών στο Δημόσιο και να ολοκληρωθούν μέχρι τον Δεκέμβριο του 2017, χωρίς η κυβέρνηση να έχει άμεση δυνατότητα παρέμβασης σ' αυτούς.

7. Οι διορισμοί των νέων προϊσταμένων των τμημάτων των δημοσίων υπηρεσιών θα ολοκληρωθούν μέχρι τον Απρίλιο του 2018. Ωστόσο, η

προετοιμασία προς αυτή την κατεύθυνση έπρεπε ήδη να έχει ξεκινήσει.

«Μπλόκο» σε αξιολόγηση -κινητικότητα.

Η αξιολόγηση έχει μπλοκαρισθεί από την πολύμηνη αποχή των δημοσίων υπαλλήλων, την οποία έχει αποφασίσει η ΑΔΕΔΥ.

Ρήξη με τους συνδικαλιστές στο Δημόσιο

Η πολύμηνη αποχή των δημοσίων υπαλλήλων από την αξιολόγηση –υπό την καθοδήγηση της ΑΔΕΔΥ– αποτελεί το δεύτερο σημείο σύγκρουσης.

Επιπλέον υποχρεώσεις

Την τήρηση του μεσοπρόθεσμου ανώτατου ορίου στο μισθολογικό κόστος και στο πλήθος των δημοσίων υπαλλήλων μέχρι το 2020 – 2021

Επί του «καθεστώτος» των προσλήψεων στο Δημόσιο επισημαίνονται στο Μνημόνιο τα εξής:

Επισημαίνεται πως το Μνημόνιο δεν καθορίζει ποια αναλογία θα υπάρξει από το 2019 και έπειτα, αν και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα «δείχνει» αναλογία 1:1.

-Οι μετατροπές των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου

- Θέσπιση συστήματος εσωτερικού ελέγχου

Το σύστημα αυτό πρέπει εφαρμοστεί πλήρως έως τον Δεκέμβριο του 2017.

Μεταρρύθμιση του προγράμματος σπουδών

Μέχρι τον Ιανουάριο του 2018, το σημερινό σύστημα των προγραμμάτων σπουδών των υπαλλήλων θα μεταρρυθμιστεί για να υπάρξει μια καλύτερη ερμηνεία των περιγραφών θέσεων εργασίας που θα αντικατοπτρίζεται στο μισθολόγιο του Δημοσίου.

- Πρόσβαση των πολιτών στη νομοθεσία

Το υπ. Διοικητικής Ανασυγκρότησης θα αναλάβει τη δημιουργία μιας δημόσιας ηλεκτρονικής πύλης (site), που θα παρέχει πρόσβαση στη νομοθεσία, μέχρι τον Ιούνιο του 2018.

- Συνέχιση εντοπισμού παράνομων προσλήψεων στο Δημόσιο.

Για να κάνεις μεγάλα πράγματα δεν είναι ανάγκη να είσαι μεγαλοφυΐα. Δεν είναι ανάγκη να είσαι πάνω από τους άλλους ανθρώπους. Πρέπει να είσαι μαζί τους.

Μοντεσκιέ

Προϊόντα πολυτελείας και έργα τέχνης

ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ, ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΔΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ, ΑΝ ΤΟ ΕΧΕΙ Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ ΣΟΥ

Όπως από όλες τις αρρώστιες το χειρότερο είναι ο καρκίνος, το ίδιο και στην περιουσία, το χειρότερο είναι η ανώφελη από αδιάκοπη σπατάλη

Δημοκρίτατο και Αβδηρα (460 -370 π.Χ.)

Στην αντίληψη των περισσότερων εξ ημών υπάρχει σαφής διάκριση ανάμεσα στα είδη πολυτελείας και στα έργα τέχνης. Τα είδη πολυτελείας αγοράζονται συνήθως από νεόπλουτους και ενίοτε από παλαιόπλουτους, με σκοπό να αποδείξουν στον κοινωνικό τους περίγυρο την οικονομική τους υπεροχή. Τα έργα τέχνης αγοράζονται από ανθρώπους κάθε κοινωνικής τάξης με σκοπό την πνευματική τους καλλιέργεια και την συναισθηματική και αισθητική απόλαυση.

Η βιομηχανία των προϊόντων πολυτελείας είναι μία καθαρά γαλλική επινόηση. Το 1683 αναλαμβάνει να ανορθώσει την κατεστραμμένη οικονομία της χώρας σαν υπουργός οικονομικών ο Κολμπέρ. Αυτός μελετώντας τους λόγους που οδήγησαν στα χάγια της γαλλικής οικονομίας παρατήρησε ότι έκανε μεγάλη ζημιά η

μανία των εύπορων στρωμάτων του πληθυσμού να καταναλώνουν πράγματα που δεν ικανοποιούσαν κάποια ουσιαστική ανάγκη παρά μόνο την επιθυμία τους να ξεχωρίζουν από τους υπόλοιπους ανθρώπους. Η ματαιοδοξία των μελών της αριστοκρατίας είχε σαν σοβαρή παρενέργεια την μεγάλη αύξηση των εισαγωγών και την αιμορραγία της οικονομίας της χώρας. Αποφάσισε λοιπόν ο Κολμπέρ για να αποθαρρύνει την κατανάλωσή τους την επιβολή μεγάλων δασμών σε αυτά τα προϊόντα. Οι μεγάλοι δασμοί ή αλλιώς πολλά τέλη οδήγησε στο χαρακτηρισμό αυτών των προϊό-

Αν θες να κάνεις πλούσιους πολίτες, μην τους δίνεις περισσότερα λεφτά. Αφαίρεσε τους την επιθυμία να πλουτίσουν.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

των σαν πολυτελή. Προϊόντα δηλαδή με πολλά τέλη.

Οι μαθητές του Κολμπέρ προχώρησαν τη σκέψη του δασκάλου τους ένα βήμα παραπέρα. Αντί για την επιβολή υψηλών δασμών στα πολυτελή προϊόντα έκαναν τη σοφή σκέψη να βοηθήσουν στη δημιουργία μιας βιομηχανίας που θα παράγαγε προϊόντα με αυτά τα χαρακτηριστικά. Αυτά θα μπορούσαν να πουληθούν στη γαλλική αριστοκρατία αλλά και να αποτελέσουν μέσω των εξαγωγών τους μία σπουδαία πηγή πλούτου για την γαλλική οικονομία. Το σχέδιο δούλεψε περίφημα ώστε τις επόμενες δεκαετίες (αιώνες πιά σωστά) η βιομηχανία των ειδών πολυτελείας να αποτελεί ένα βασικό πυλώνα της πολύ ισορροπημένης γαλλικής οικονομίας με την θαυμάσια οργανωμένη γεωργία και την προηγμένη βιομηχανία. Το brand name France διαφημίζεται επί δεκαετίες από τα προϊόντα πολυτελείας.

Η σαμπάνια όπου και να έχει παραχθεί διαφημίζει την περιοχή Καμπανία της ΒΔ Γαλλίας. Το ίδιο συμβαίνει με το Κονιάκ της πορσελάνες Λιμόζ και Σέβρ, τα κρύσταλλα Μπακαρά κ.λ.π. όπου όλες οι

ονομασίες αντιστοιχούν σε πόλεις ή περιοχές της Γαλλίας. Οι οικοί υψηλής ραπτικής επίσης Ντιόρ, Σανέλ και τόσο άλλοι αποτελούν ζωντανή διαφήμιση της γαλλικής κουλτούρας των προϊόντων πολυτελείας. Μέσα σε όλα αυτά περίοπτη θέση ασφαλώς κατέχουν οι γαλλικοί οικοί υψηλής κοσμηματοποιίας που από το 1750 μέχρι σήμερα είναι συγκεντρωμένοι στην εμβληματική πλατεία Βαντόμ του Παρισιού. Cartier, Boucheron, Van Cleef and Arpels, Chopard, δημιουργούν με πολύτιμους λίθους και πολύτιμα μέταλλα τα εξεζητημένα, σπάνια, πανάκριβα, περιπτά και τόσο γοητευτικά κοσμήματά τους.

Η Κοκό Σανέλ συνήθιζε να λέει πως η πολυτέλεια είναι μία ανάγκη που αρχίζει όταν όλες οι άλλες ανάγκες έχουν ικανοποιηθεί. Πολύ πιά εύστοχο είναι αυτό που έγραφε ο Βασίλης Ραφαηλίδης για τους Γάλλους, και τα πολυτελή προϊόντα που παράγουν. Η μεγάλη επιτυχία των Γάλλων είναι ότι δεν πουλάνε φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Κατάφεραν να πουλάνε τα φύκια και τις μεταξω-

τές κορδέλες μαζί, εννοώντας ότι πουλάνε ένα πραγματικά πολυτιμο προϊόν μαζί με την περιπτή και πανάκριβη ετικέτα.

Τα τελευταία χρόνια, που όλα μπερδεύονται γλυκά, οι έννοιες του αγοραστή ειδών πολυτελείας και του φιλότεχνου συλλέκτη δεν είναι τόσο

Η πολυτέλεια δεν είναι το αντίθετο της φτώχειας αλλά της χυδαιότητας

Coco Chanel 1883-1971, Γαλλίδα σχεδιάστρια μόδας

διακριτές όσο παλιά. Η αγορά της τέχνης κυριαρχείται αποκλειστικά από επενδυτές και όχι εραστές της τέχνης.

Την ίδια ώρα στα πλαίσια του εκδημοκρατισμού της πολυτελείας, τα περισσότερα brands πολυτελών ειδών καταφεύγουν στη μαζική παραγωγή προϊόντων στην Κίνα κρατώντας μόνο την πολυτελή ετικέτα σαν αξία και υποβαθμίζοντας το προϊόν. Έφτασε δηλαδή η ώρα που πουλάνε απεριφραστα φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Το νόθο παιδί της μαζικής παραγωγής και της πολυτελούς επικέτας βαφτίστηκε με την αυτοαναιρούμενη ονομασία «Προσιτή πολυτέλεια».

Η πολυτέλεια καταστρέφει τις δημοκρατίες Η φτώχεια τις μοναρχίες

Montesquieu 1689-1755 Γάλλος στοχαστής

ΤΕΧΝΗ: ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ Ή ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ;

Της **ΕΛΛΗΣ ΠΡΑΝΤΖΟΥ**

Γιατί να θέλει κάποιος ν' ασχοληθεί με την τέχνη σε κάθε της μορφή, ειδικά στις μέρες μας;

Ποιος γονιός χαίρεται όταν ακούει από το παιδί του πως επιθυμία του είναι να κάνει πραγματικότητα το όνειρό του και να ασχοληθεί με την κλίση του στις τέχνες; Πού τοποθετείται στη λίστα με τα διάφορα επαγγέλματα ένας καλλιτέχνης στο μυαλό των απανταχού ρεαλιστών αυτού του κόσμου; Πόσοι εκεί έξω μας παίρνουν στα σοβαρά όταν η απάντηση στην ερώτηση «με τι ασχολείσαι;» ή στην παραλλαγή της «τι δουλειά κάνεις;» είναι «ηθοποιός», «μουσικός» και διάφορα άλλα επαγγέλματα για αιθεροβάμονες

Μα τελικά πόσο άδικο είναι αυτό για όλους εμάς που δίνουμε την ψυχή μας για όσα αγαπάμε πηγαινόντας με νύχια και με δόντια κόντρα σε όλες τις αντικειμενικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε σε κάθε επίπεδο;

Σε τι χρησιμεύει άραγε η τέχνη; Ακόμη κι εμείς οι ίδιοι που θαρρείς εκ φύσεως έχουμε «ταχθεί» να την «υπηρετούμε» έχουμε βρεθεί αντιμέτωποι με αυτό το ερώτημα έστω και μια φορά στη ζωή μας, όμως η απάντηση δεν αποτελείται από λογικά χειροπιαστά επιχειρήματα. Δεν αποδεικνύεται με μαθηματικές πράξεις γιατί η τέχνη δεν περιορίζεται στο $1+1=2$, ξεφεύγει από αυτό και σπάει τους κανόνες. Αν εξηγηθεί ποτέ από κανέναν θα είναι μόνο με τη γλώσσα της ψυχής και των συναισθημάτων, με έννοιες αφηρημένες όμως πάντα απαραίτητες. Μπορούμε να πούμε λοιπόν ότι δεν εξηγείται. Νιώθεται.

Δεν μπορεί παρά να ταραξεί συνειδήσεις, να αλλάζει δεδομένα, να ξυπνά αμφιβολίες, να δημιουργεί γόνιμο έδαφος για προβληματισμούς, να ανοίγει μονοπάτια για άλλους κόσμους, να φέρνει αντιμέτωπους όλους τους κρυμμένους εαυτούς

μας, να θέτει ερωτήματα, να δίνει πολλαπλές επιλογές ως απαντήσεις κι έτσι να διευρύνει τους πνευματικούς μας ορίζοντες.

Η τέχνη, που έχει φτάσει να θεωρείται από ορισμένους περιττή πολυτέλεια, είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον ψυχισμό μας και τον πνευματικό μας κόσμο. Αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητάς μας ακόμη κι όταν εμείς δεν το αντιλαμβανόμαστε καν διότι καθετί που δημιουργεί η φαντασία του ανθρώπου είναι τέχνη. Από ένα μουσικό κομμάτι μέχρι ένα όμορφο κτίριο στο κέντρο της πόλης. Από μια θεατρική παράσταση μέχρι μια φωτογραφία

βασισμένη στη στιγμή, το μάτι του φωτογράφου και τα συναισθήματα που τελικά αυτή δημιουργεί. Την

Ερασιτέχνης είναι ο καλλιτέχνης που συντηρείται από κάποια άλλη δουλειά
Επαγγελματίας είναι ο καλλιτέχνης που συντηρείται από τη γυναίκα του

Τζωρτζ Μπερναντ Σω 1856 - 1950
Ιρλανδός συγγραφέας Νόμπελ 1925

υποτιμούν όσοι έχουν ήδη θέσει τον ψυχικό κόσμο του ανθρώπου σε δεύτερη μοίρα έχοντας κάνει τη μιζέρια τρόπο ζωής.

Η τέχνη «παράγεται» από την ψυχή και στοχεύει σε αυτή. Μπορεί να ξεσηκώσει, να γαληνέψει ακόμη και να απελευθερώσει το μυαλό μας κατά περιστάσεις. Κι έτσι δεν είναι τυχαίο

που σε οποιαδήποτε κατάσταση μη ελευθερίας πλήττεται με λογοκρισία. Ή απλώς παραγκωνίζεται ως κάτι αχρείαστο μιας και «εδώ ο κόσμος χάνεται».

Με το παράπονο μιας καρδιάς παιδικής, όλοι όσοι ακολουθήσαμε τον δρόμο των τεχνών

ζητάμε σεβασμό σε κάθε επίπεδο για όλα όσα μπορούμε όταν άλλοι παραιτούνται, για όλα όσα επιδιώκουμε όταν άλλοι τα θεωρούν αδύνατα, για όλα όσα δημιουργούμε όταν άλλοι παγιδεύονται στην επανάπαυση, για όλα όσα ελπίζουμε όταν άλλοι παραδίνονται.

Αυτοί που έχουν την μεγαλύτερη επίδραση στην κοινωνία δεν είναι αυτοί που γράφουν τους νόμους. Είναι αυτοί που γράφουν τα τραγούδια.

Βλασε Πασσαλ 1623-1662
Γάλλος στοχαστής

Όχι επειδή εν τέλει απαιτούμε μεγαλύτερο σεβασμό έναντι των υπολοίπων, ούτε επειδή μας νοιάζει τόσο ο σεβασμός των άλλων προς το πρόσωπό μας. Δεν είμαστε κάποιοι στην τελική, ούτε τοποθετούμε σε κάποιο ψηλότερο σκαλί τους εαυτούς μας. Όμως είναι κρίμα τελικά να ποδοπατάται η δημιουργία στο βωμό μιας ισοπεδωτικής «και καλά» πραγματικότητας που αλέθει τα πάντα στερεοτυπικά και απόλυτα βαφτίζοντας ρεαλισμό το γκριζο και επιπολαιότητα τη φαντασία.

Η ίδια η ζωή είναι τέχνη κι αυτός που τολμά να νιώσει στο έπακρο τα πάντα έχει ήδη καταλάβει τι εννοώ.

Εμείς απλώς προσπαθούμε να βοηθήσουμε τη φύση γύρω μας ώστε από αφηρημένη έννοια να μετατρέψει την τέχνη σε εικόνες, λέξεις, κατασκευές, συναισθήματα, αισθήσεις.

Όταν τα καταφέρνουμε ξαναγεννιόμαστε

και βιώνουμε αυτό που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε «υπαρξιακή κορυφή». Διότι είτε όλα είναι μάταια είτε όχι τελικά και ακριβώς επειδή δεν μπορούμε για τίποτε να είμαστε σίγουροι, αυτό που μετράει είναι να κάνουμε όσα αγαπάμε έστω κι αν δεν ξέρουμε γιατί μας αρέσουν αυτά. Το ότι μας αρέσουν είναι αρκετό κι εμείς έτσι θα είμαστε λιγάκι πιο ισορροπημένοι.

Το μέλλον της κινηματογραφίας, ανήκει σε μια νέα ματιά μεμονομένων νεαρών που θα γυρίσουν ταινίες βάζοντας και την τελευταία τους δεκάρα, χωρίς να αφήνουν τον εαυτό τους να παρασυρθεί από τις υλικές ρουτίνες του εμπόρου.

H.L.MENCHEN 1880-1956

Η μουσική αρχίζει να ατροφεί όταν απομακρύνεται πολύ από τον χορό.
Η ποίηση αρχίζει να ατροφεί όταν απομακρύνεται πολύ από την μουσική.

Ezra Pound 1885 -
1972 Αμερικανός ποιητής

Ο ζωγράφος ζωγραφίζει ότι πουλάει
Ο καλλιτέχνης πουλάει ότι ζωγραφίζει

Πάμπλο Πικάσο 1881 - 1973
Ισπανός ζωγράφος

Η σχέση πολιτικής και ποινικής ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης

Γράφει ο **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΝΤΖΟΥΦΑΣ**
Επ. Καθηγητής Νομικής στο Α.Π.Θ

Η πολιτική ευθύνη αφορά στις πράξεις και παραλείψεις των μελών της κυβέρνησης που ελέγχονται από την βουλή με τα μέσα του κοινοβουλευτικού ελέγχου για βλάβη του δημοσίου συμφέροντος, ενώ αντίθετα στην ποινική ευθύνη διερευνάται η διάπραξη αξιόποινων πράξεων καταρχήν από τις δικαστικές αρχές και κατόπιν από την βουλή με την ειδική διαδικασία που προβλέπει το Σύνταγμα και ο νόμος περί ευθύνης υπουργών. Ωστόσο, ιστορικά μεταξύ των δύο μορφών ευθύνης υπάρχει μια άρρηκτη σχέση.

Αυτή η μορφή ευθύνης, όπου συνήθως την ποινική καταδίκη συνοδεύει μια πολιτική κύρωση, παρατηρείται στα προεδρικά συστήματα, όπου η διάκριση της νομοθετικής από την εκτελεστική λειτουργία είναι αυστηρή.

Στην πράξη, στα κοινοβουλευτικά συστήματα, η κυβέρνηση με την συμπαγή κοινοβουλευτική της πλειοψηφία χειραγωγεί τις διαδικασίες του κοινοβουλευτικού ελέγχου, καθώς τα όργανα συγκροτούνται κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης των κομμάτων και οι αποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Επιπλέον το έλλειμμα πληροφόρησης των βουλευτών και της αδυναμίας τους να έχουν πρόσβαση στα αρχεία των υπουργείων, καθιστά τον έλεγχο δυσχερή και αναποτελεσματικό. Εξαιτίας της αδυναμίας αυτής, η αντιπολίτευση επιδιώκει να μετατοπίσει το κέντρο βάρους της δημόσιας σφαίρας και της πολιτικής ζωής από το κοινοβούλιο στα ΜΜΕ.

Στη χώρα μας έχει επέλθει μια έντονη αλλοίωση της πολιτικής ευθύνης.

Στην χώρα μας οι υπουργοί αισθάνονται ότι έχουν ευθύνη μόνο έναντι αυτού που τους διόρισε δηλαδή του Πρωθυπουργού και όχι έναντι του κοινοβουλίου του οποίου απολαμβάνουν την εμπιστοσύνη. Δημόσια ανάληψη πολιτικής ευθύνης χωρίς παραίτηση ή αποπομπή, συνιστά πολιτική υποκρισία. Ομοίως, η θέση ότι «θα κριθούμε

στις εκλογές», που διατυπώνεται συχνότατα και με ελαφρότητα, αποτελεί δυσφήμιση του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος καθώς παραγνωρίζεται ότι οι κυβερνήσεις δεν κρίνονται μόνο στις εκλογές και δεν κρίνονται αποκλειστικά και μόνο από τους ψηφοφόρους.

Σε κάθε περίπτωση η κατάργηση στην πράξη της πολιτικής ευθύνης, αλλά και της πολιτικής τιμής και περηφάνιας που οδήγησε πολιτικούς άλλων κρατών ακόμα και στην αυτοκτονία,

ευνοεί ένα κλίμα δυσπιστίας που ενισχύεται από τα φαινόμενα διαφθοράς, εκτεταμένης κοινωνικής απαξίας της πολιτικής και διάχυτης ανομίας. Έτσι διαμορφώνεται ένας ισχυρός φαύλος κύκλος, κακοδιοίκησης, πολιτικής ανευθυνότητας, μειωμένης αντίληψης του καθήκοντος και επιλεκτικής τήρησης της νομιμότητας, όπου η μια παθογένεια τροφοδοτεί την άλλη και όπου οι πολίτες κατηλώνονται σε μια μοιρολατρική αποδοχή των τελεσμένων.

Η λογοδοσία, ως συστατικό της πολιτικής ευθύνης πάσχει, όχι μόνο γιατί οι κυβερνώντες δεν λογοδοτούν, αλλά και γιατί οι κυβερνώμενοι δεν ενδιαφέρονται να τους ζητήσουν το λόγο.

Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η ποινική ευθύνη των υπουργών κατέστη πεδίο της έντονης αντιπαράθεσης μεταξύ της εκάστοτε κυβέρνησης και της εκάστοτε αντιπολίτευσης, όπου η αλλαγή των ρόλων οδηγούσε στην ποινική δίωξη της αντιπολίτευσης για ευθύνες της δικής της κυβερνητικής θητείας.

Θεωρήθηκε δηλαδή ότι ο θεσμός της ποινικής ευθύνης αποτελεί όπλο στα χέρια της κυβερνητικής εξουσίας, με το οποίο μπορεί να επιχειρήσει την πολιτική εξόντωση του αντιπάλου.

Η πρώτη διαπίστωση που μπορούμε να κάνουμε είναι ότι την ποινική ευθύνη των υπουργών αναθέτει στη βουλή, την άσκηση αρμοδιοτήτων δικαστικής υφής.

Πρέπει να επισημανθεί ότι τόσο οι πλειοψηφίες στη βουλή όσο και η σύντομη παραγραφή καθιστούν αδύνατη την παραπομπή αν ο εγκαλούμενος υπουργός ανήκει στο κόμμα που διαθέτει την πλειοψηφία της βουλής. Πρακτικά αν ένα κόμμα κερδίσει δύο συνεχόμενες εκλογές, είναι πολύ δύσκολο να παραπέμψει υπουργό του για αδικήματα που έχουν διαπραχθεί εντός της πρώτης κυβερνητικής περιόδου μέχρι τις επόμενες εκλογές. Περιθώρια άσκησης δίωξης υπάρχουν μόνο σε περίπτωση ανατροπής του συσχετισμού δυνάμεων στις βουλευτικές εκλογές και κυβερνητικής αλλαγής. Επικρίσεις διατυπώθηκαν από κορυφαία στελέχη της δικαιοσύνης.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

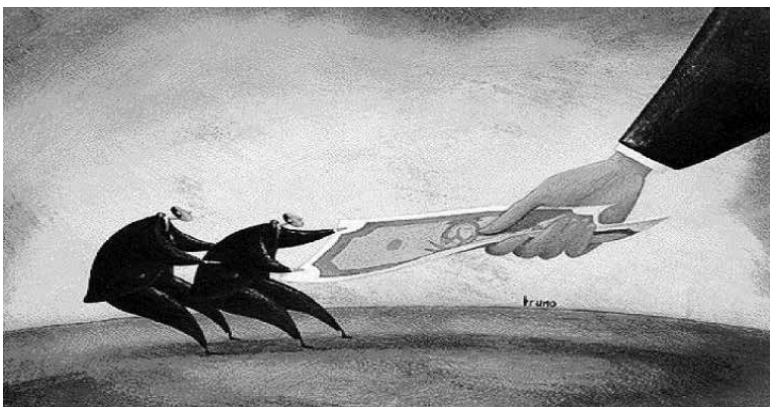
Ο Πρόεδρος του ΑΠ κ. Νικόπουλος, όσο και ο εισαγγελέας Κ. Σανιδάς, υποστήριξαν ότι με την συνταγματική ρύθμιση περί ευθύνης υπουργών, η περίπλοκη διαδικασία με τις σύντομες προθεσμίες η οποία δύσκολα θα καταλήξει σε παραπομπή σε δίκη, εισάγει ευνοϊκή ρύθμιση υπέρ των πολιτικών προσώπων και εις βάρος των απλών πολιτών που κατηγορούνται για τις ίδιες εγκληματικές πράξεις.

Προτάθηκε η πλήρης απεμπλοκή της Βουλής από τη σχετική προανακριτική διαδικασία με την ανάθεση άσκησης δίωξης στην Ολομέλεια Εφετών Αθηνών και η κατάργηση της σημερινής αποσβεστικής προθεσμίας καθώς και η χρονική επέκταση της ισχύουσας παραγραφής κατά 5 χρόνια.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ

Σε κάθε περίπτωση η διάπραξη αξιόποινων πράξεων από υπουργό συνιστά μια ακραία περίπτωση κατάχρησης της κυβερνητικής εξουσίας την οποία συνοδεύει πάντα ένα μεγάλο πολιτικό και κοινωνικό στίγμα -συνεργούντων και των ΜΜΕ- με το οποίο θα συμβιώσει ο πολιτικός, ανεξαρτήτως καταδίκης. Το πολιτικό προβληματικό στοιχείο είναι ότι το πολιτικό μας σύστημα και τα κόμματά μας θέτουν τον κομματικό πατριωτισμό υπεράνω του δημοσίου συμφέροντος και δεν έχουν την δύναμη να επιβάλλουν εξυγίανση του δημοσίου βίου και αυτοκάθαρση. Απουσιάζει επομένως η πολιτική θέληση και υπερτερεί η κομματική σκοπιμότητα και η λογική της συγκάλυψης.

Συμπερασματικά, το κρισιμότερο είναι να συνειδητοποιήσουν οι πολιτικές δυνάμεις ότι η προσφυγή στο θεσμό της ποινικής ευθύνης προϋποθέτει υψηλότερο αίσθημα ευθύνης και λιγότερη πολιτική εκμετάλλευση από ότι στο παρελθόν.

Η σαρωτική δυναμική του διαδικτύου

Πώς αποτιμάται σήμερα ο ρόλος του facebook και του twitter στην σταθεροποίηση πλέον των συμμετοχικών διεργασιών και την προώθηση θεμελιωδών δημοκρατικών αρχών; Σε αυτά και άλλα ερωτήματα προσπάθησαν να δώσουν απαντήσεις οι συμμετέχοντες στα παράλληλα πάνελ συζητήσεων στο πλαίσιο του Global Media Forum της Deutsche Welle στη Βόννη.

Στο επίκεντρο του GMF βρέθηκε ειδικότερα η αποτίμηση της συμβολής του λεγόμενου «ηλεκτρονικού ακτιβισμού» (digital activism) στις λαϊκές επαναστάσεις και διαμαρτυρίες, αρχής γενομένης το 2010 με το ξέσπασμα της αραβικής άνοιξης. Τα νέα μέσα, κυρίως το facebook και το twitter, αποτέλεσαν το κατεξοχήν διαδικτυακό φόρουμ ελεύθερης έκφρασης, καταγγελίας της διαφθοράς και των καταπατήσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και ένα πολύτιμο εργαλείο στα χέρια των ίδιων των πολιτών, για την κινητοποίηση των συμπολιτών τους να κατέβουν στους δρόμους.

Όλες αυτές οι χώρες δεν διαθέτουν ελεύθερα ΜΜΕ. Από την άλλη πλευρά αυτή η ελευθερία υπάρχει στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης», ανέφερε στην DW ο Ρόναλντ Μαϊνάρντους, επικεφαλής του Ιδρύματος Φρίντριχ Νάουμαν στο Κάιρο.

Το παράδειγμα των αραβικών χωρών και της χρήσης των νέων μέσων από τους πολίτες ακολουθήσαν στη συνέχεια και άλλες χώρες, όπως η Ουκρανία, ο Λίβανος αλλά και η Ινδία και η

Μιανμάρ. Χαρακτηριστική είναι περίπτωση της Ουκρανίας, μετά το ξέσπασμα των διαδηλώσεων κατά του προέδρου Γιανουκόβιτς, το 41% των πολιτών χρησιμοποιεί πλέον το διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ως πηγή αξιόπιστης πληροφόρησης.

Τα «social media» στην σταθεροποίηση της δημοκρατίας

Η αιγύπτια ακτιβίστρια και μπλόγκερ Εσρά Αμπντέλ Φατάχ

Τι συμβαίνει όμως με το θέμα του ρόλου των νέων μέσων στη διαμόρφωση δημοκρατικής συνείδησης και την εμπάθυνση και διατήρηση των δημοκρατικών διεργασιών; «Το πιο αξιόλογο και σημαντικό στοιχείο στην συζήτηση αυτή είναι ότι και μετά τις εξεγέρσεις, μετά τις επαναστάσεις, τα νέα μέσα εξακολουθούν να παίζουν έναν εποικοδομητικό ρόλο σταθεροποίησης της δημοκρατικής τάξης, η οποία δεν είναι ακόμη ώριμη», εκτιμά ο Ρόναλντ Μαϊνάρντους, τονίζοντας ότι «δεν υπάρχουν ακόμη οι απαραίτητοι δημοκρατικοί θεσμοί, αλλά ένα θετικό περιβάλλον. Μέχρι να σταθεροποιηθούν αυτοί οι θεσμοί, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν έναν ρόλο ελέγχου της εξουσίας, έναν ρόλο που σε ώριμες δημοκρατικές κοινωνίες πιέζουν τα κοινοβούλια και τις άλλες δημοκρατικές αρχές».

Παρά το σημαντικό ρεύμα που έχουν δημιουργήσει τα νέα μέσα, η αιγύπτια ακτιβίστρια και μπλόγκερ Εσρά Αμπέλ Φατάχ υπογράμμισε πως η «αλλαγή» δεν έρχεται τόσο απλά και

αυτόματα μέσα μέσω facebook και twitter. Τα μέσα αυτά προσφέρουν απλώς τον αναγκαίο χώρο για τη διεξαγωγή ενός δημοκρατικού ντιμπέιτ, ευαισθητοποιώντας, εγείροντας προβληματισμούς και συνδράμοντας στην κατεύθυνση της εμπέδωσης των δημοκρατικών κανόνων αντιπαράθεσης. Στην ίδια λογική κινήθηκε και ο Αϊμάν Μάνα, διευθυντής του Ιδρύματος Σαμίρ Κασίρ από το Λίβανο, ο οποίος εκτιμά πως το να θεωρεί κανείς την αραβική άνοιξη «ως ένα γραμμικό γεγονός» αποτελεί υπεραπλοστέυση. Κατά τον Κασίρ πρόκειται για μία πολυσύνθετη ιστορική διεργασία, στην οποία συνετέλεσαν πολλοί παράγοντες και όχι μόνο τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Τέλος, τόσο ο Κινγκ Μάουν Γιν από το δίκτυο «Voice of Burma» της Βιρμανίας όσο και ο Νίτιν Πάι από το ινδικό Ινστιτούτο Τακασσίλα αποτίμησαν θετικά την επίδραση του διαδικτύου στην συνδιαμόρφωση του πλαισίου ενός νέου πολιτικού και κοινωνικού διαλόγου από τα εγχώρια, παραδοσιακά ΜΜΕ. Τόνισαν όμως, πως η εισόδωση του ίντερνετ στην δημόσια σφαίρα των δύο χωρών είναι ακόμη μικρή, κι έτσι υπάρχει ακόμη μεγάλη απόσταση να διανυθεί μέχρι την ουσιαστική εμπάθυνση των δημοκρατικών διαδικασιών. Η συμβολή ωστόσο των κοινωνικών δικτύων θα πρέπει να αποτιμάται σε γενικές γραμμές ως αποτελεσματική, χωρίς βέβαια να υπερτονίζεται, μιας και αποτελεί μία μονάχα από τις «sine qua non» συνθήκες προς την δημοκρατική διακυβέρνηση.

Βασικά πιστεύουμε ότι παρακολουθείς τηλεόραση όταν θέλεις να βάλεις τον εγκέφαλό σου εκτός λειτουργίας και δουλεύεις στον υπολογιστή σου όταν θέλεις να βάλεις τον εγκέφαλό σου σε λειτουργία.

Steve Jobs, 1955-2011,
Αμερικανός επιχειρηματίας (Apple)

Το διαδίκτυο γίνεται η κεντρική πλατεία για το παγκόσμιο χωριό του αύριο.

Bill Gates, 1955-
Αμερικανός επιχειρηματίας (Microsoft)

«ΤΟ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΝΙΣΧΥΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ. ΑΝ ΑΙΣΘΑΝΕΣΑΙ ΑΝΙΣΧΥΡΟΣ, ΕΙΣΑΙ».
TOM PETERS

Ο Πρόεδρος που θα κάνει την έκπληξη

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΑΡΑ

Η δημοκρατία σήμερα είναι μια γελοιώδης παρωδία δημοκρατίας.

Μας ενοχλεί η διαπίστωση, γιατί μας φοβίζει. Φοβόμαστε τις συνέπειες που μπορεί να έχει η αλήθεια, για το επίπεδο της ατομικής μας καλοπέρασης.

Όταν περάσαμε στον ηδονικό ολοκληρωτισμό της κομματοκρατίας, απαλείφθηκε μεθοδικά από τα κοινωνικά αυτονόητα ο πατριωτισμός.

Ο πατριωτισμός ξεριζώθηκε γιατί για τους πολίτες πατρίδα πλέον δεν είναι μόνο ο τόπος αλλά και ο τρόπος.

Φυσιολογικότατα, μαζί με τον πατριωτισμό εξαλείφθηκε και το ενδιαφέρον για τα κοινά, δηλαδή για την πολιτική.

Χειραγωγήθηκαν οι μάζες στο ντοπάρισμα να ποδοσφαιροποιήσουν τον κοινοβουλευτισμό.

Ο πατριωτισμός ήταν το ισχυρότερο έρεισμα λαϊκής πιστότητας στην κοινωνική συνοχή.

Μεθοδεύτηκε η κατασυκοφάντηση του, η ταύτιση του με τον εθνικισμό ή και τον φασισμό, ενώ ταυτόχρονα στα σχολεία η διδασκαλία της γλώσσας υποβαθμιζόταν εγκληματικά και της Ιστορίας υποτασσόταν σε στρεβλώσεις συμπλεγματικής προπαγάνδας.

Ετσι μόνόδρομος στην πολιτική αναδείχθηκε, ένας ποδοσφαιρικής ψυχολογίας διεθνισμός (μαρξιστικός ή των «Αγορών», αδιάφορο) επιδέξια ταυτισμένος με τον εκσυγχρονισμό και την πρόοδο.

Η κοινωνική αφασία που προέκυψε από την υποταγή ολόκληρου του πολιτικού φάσματος, πήρε, διαστάσεις εφιαλτικής παρακμής των κρατικών θεσμών και των κοινωνικών λειτουργιών.

Τα τελευταία δέκα χρόνια οι κυβερνήσεις κομμάτων, «μεταλλαγμένων» αδιάντροπα, υπογράφουν μνημόνια νομικού πρωτογονισμού.

«Δεν είναι ότι κάποιοι άνθρωποι έχουν δύναμη θέλησης και κάποιοι δεν έχουν. Είναι ότι κάποιοι άνθρωποι είναι έτοιμοι να αλλάξουν και κάποιοι δεν είναι».

James Gordon

Δεν βρέθηκε ένας οποιοσδήποτε δικηγορικός σύλλογος, μια πανεπιστημιακή Νομική σχολή, μια «συντροφιά» συνταξιούχων ανωτάτων δικαστικών, να ψελλίσει έστω μια μηνυτήρια αναφορά.

Η δημοκρατία δεν είναι συνταγή, είναι κατόρθωμα.

Και το κατόρθωμα δεν προγραμματίζεται, ούτε μπορεί να απαιτηθεί.

Η αυθαιρεσία, η ιδιοτέλεια μπορεί να χαλιναγωγηθεί από σοφές νομοθεσίες.

Αλλά τέτοια χαλιναγωγήση αποκλείεται, διότι αυτός που νομοθετεί είναι ο εξουσιαστής- η διάκριση των εξουσιών απόμεινε ρητορικός εξωραϊσμός ακόμα και βάνουσων αχρειοτήτων. Η ελπίδα σήμερα, ταυτίζεται μόνο με την λογική της τυχαιότητας. Μήπως και προκύψει κάποτε, αναπάντεχα, κάποιος Πρόεδρος Δημοκρατίας, που θα φιλοδοξήσει να μείνει το όνομα του στην Ιστορία.

Απίθανο. Διότι η προοδευτική και εκσυγχρονιστική λογική της μεταπολίτευσης νομοθέτησε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να είναι θεσμός διακοσμητικός.

Ωστόσο, παρά τις δεσμεύσεις ευγνωμοσύνης για την πρόκριση και παρα την εξευτελιστική απογύμνωση του από κάθε πολιτική αρμοδιότητα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί, αν το πιστεύει ως χρέος, να καταστήσει το διακοσμητικό του αξίωμα πολιτικό λειτουργήμα. Ο τρόπος για να το πετύχει δεν έχει συνταγή, θα είναι κατόρθωμα, όπως και η δημοκρατία,. Επομένως, προϋποθέτει τόλμη, ανιδιοτέλεια, ρίσκο, πίστη στην απόλυτη προτεραιότητα των κοινωνικών στόχων. **Για να διαφοροποιηθεί, πάντως, ο ρόλος του Προέδρου της Δημοκρατίας από τον διακοσμητικό**

ρόλο των φουστανελοφόρων της φρουράς του προϋποτίθεται ρήξη. Να θεμελιώσει ο Πρόεδρος το ασυμβίβαστο της δημοκρατίας με την κομματοκρατία, του κοινοβουλευτισμού με τον ποδοσφαιροποιημένο πόλεμο των εντυπώσεων, των κοινωνικών προτεραιοτήτων με την αγυρτεία του πελατειακού κράτους.

Τα παγιωμένα πια ριζώματα πολιτικής κακουργίας δεν ξεριζώνονται με ηθικολογικές προτροπές, διαγγέλματα, ευφρείς προσφωνήσεις και αντιφωνήσεις. Ούτε με συμβιβασμούς και αφελή εμπιστοσύνη ότι τα ίδια, διαφθαρμένα από την εξουσιολαγνεία κόμματα και οι σπιθαμιαίοι αρχηγό τους θα δεχθούν ποτέ να αυτοκτονήσουν παραιτούμενοι από το πελατεϊκό τους σύστημα και τη διαπλοκή τους με τα ΜΜΕ. Το σθένος υπεράσπισης της δημοκρατίας γεννιέται, δεν υποδεικνύεται

Πρέπει να αποφεύγεται με κάθε τρόπο και να κόβεται διά πυρός και σιδήρου και με κάθε τρόπο «από το σώμα η ασθένεια, από την ψυχή η αμάθεια, από την κοιλιά η πολυτέλεια, από την πόλη η εξέγερση, από την οικογένεια η δικήνοια και από όλα η έλειψη μέτρου.

Πυθαγόρας Σάμιος
(6ος αι. π.Χ.)

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Γράφει η **ΔΑΝΑΗ ΣΙΜΟΥ**
Μεταπτυχιακή φοιτήτρια

Πλέον είναι ξεπερασμένη η ιδέα πως όσες δεξιότητες έχει αναπτύξει το άτομο μέσα από την υποχρεωτική εκπαίδευση είναι αρκετές προκειμένου να βρει και να διατηρήσει μια θέση εργασίας. Μέσα από τη συνεχή κατάρτιση και εξειδίκευση των ατόμων σε θέματα τεχνολογίας η εκπαίδευση ενηλίκων σκοπεύει στο να εφοδιάσει τα άτομα με όλες εκείνες τις γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες προκειμένου να είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τις νέες εξελίξεις.

Η εκπαίδευση ενηλίκων έχει να κάνει με το γεγονός πως η συνεχής εκπαίδευση και κατάρτιση μπορεί να μειώσει τα επίπεδα ανεργίας.

Τα άτομα έρχονται πιο κοντά

στις ανάγκες της κοινωνίας, συμμετέχουν στα κοινά, πράττουν

έργο ωφέλιμο προς αυτήν.

Επιπλέον με βάση τις αρχές

της δημοκρατίας αναπτύσσει την ανάγκη για συμμετοχή και διάλογο και ενθαρρύνει τα άτομα να σκεφτούν με κριτικό τρόπο για τις προκαταλήψεις και τις πεποιθήσεις που υπάρχουν.

Εκτός από τους προαναφερόμενους ρόλους που επιτελεί η εκπαίδευση ενηλίκων, επιδιώκει ακόμη την εξάλειψη των εκπαιδευτικών ανισοτήτων. Υπάρχουν αρκετά άτομα τα οποία λόγω οικονομικών δυσκολιών της οικογένειας τους εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο για να εργαστούν. Τα προγράμματα εκπαίδευσης ενηλίκων έρχονται να καλύψουν τα κενά σε επίπεδο γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων που προέκυψαν.

Συνοπτικά, οι μεταβολές στο πεδίο της εκπαίδευσης ενηλίκων αφορούν προσωπικές, κοινωνικές, οικονομικές και επαγγελματικές ανάγκες.

Οι μικρές λεπτομέρειες κάνουν τη μεγάλη διαφορά

Άρθρο γνώμης του **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΑΚΗ**
Οικονομολόγου - Φοροτεχνικού

Ζούμε σε μια κοινωνία που έχει μάθει να αιφνιδιάζεται από κάποια μέτρα αλλά σύντομα να συνηθίζει και να θεωρεί φυσιολογικό το ότι συμβαίνει και να καταναλώνει χωρίς αντίδραση εμφανή το κάθε επιβαλλόμενο στη βούληση της.

Φτάσαμε από το ποτέ τη Κυριακή στο κάθε Κυριακή ανοικτά τα μαγαζιά και από το κανένα σπίτι σε χέρια τραπεζίτη να συκοφαντούμε τη συμπεριφορά δανειοληπτών οφειλετών.

Καθαγιάζεται η κρατικοδίαιτη η συνεταιριστική τάξη και άλλα φαινόμενα που δημιουργήσαν το θέμα που ζούμε γιατί δεν φοροδιέφευγε όμως όταν είσαι αναποτελεσματική σαν δημόσια διοίκηση σαν συλλέκτης φόρων πρέπει να συγκρίνεσαι με το τι ζημιά έχεις προκαλέσει στον ανταγωνισμό και την επιχειρηματικότητα και στην οργάνωση της κοινωνίας όπως και στη μη προσέλκυση επενδύσεων.

Δημιουργήσαμε λοιπόν μια Αρχή την ΑΑ ΔΕ

η οποία διαχειρίζεται το θέμα των φόρων λειτουργεί όμως με το ποιο άδικο τρόπο έναντι των πολιτών τους οποίους μεταχειρίζεται λες και αυτοί δημιούργησαν όλο το σαθρό οικοδόμημα με τα ελλείμματα και το χρέος και τώρα και το τελευταίο ευρώ πρέπει να εισφέρουν για να λυθούν τα πολλαπλά θέματα.

Το να μην υπάρχει έκπτωση φόρου σε ολοσχερή καταβολή και να χρεώνεις προμήθεια στη συναλλαγή του πολίτη στο γκισέ της τράπεζας επειδή δεν θέλεις να κάνεις μια άλλη συμφωνία με τη τράπεζα είναι θράσος όπως και το να επιβάλλεις τα ρος και να μην έχεις κάνει τον ακατάσχετο λογαριασμό των επιχειρήσεων για λειτουργικές ανάγκες είναι η συνταγή του ξαφνικού θανάτου για μια σειρά επιχειρήσεις.

Ο οφειλέτης ενώ έχει καταβάλλει μεγάλο μέρος του δανείου να μην έχει κανένα δικαίωμα στο περιουσιακό στοιχείο και να πωλείται το δάνειο σε ξένα η εγχώρια fund με ποσοστό 5%-15% για ενήμερα δάνεια είναι η συνέργεια στη κλοπή του πλούτου της χώρας από κερδοσκόπους και παράσιτα η δε στάση των συμβολαιογράφων ελέγχεται ως προς το ηθικό μέρος.

Φτάσαμε να εξισώνουμε εμπορικές αξίες με αντικειμενικές για να διευκολυνθεί η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων όλα υποταγμένα στο στόχο μόνο που ο στόχος δεν δίνει στους πολίτες αυτοπεποίθηση και αντοχή νοιώθουμε να κρατάμε τη χώρα για να μην καταρρεύσει αλλά η χώρα να μην νοιάζεται για τη δική μας τύχη.

Ενα σύστημα εξουσίας έχει επιβληθεί και με ρητορεία αλλά κυρίως με το να δίνει λύσεις σε ένα καινούργιο κατεστημένο και να λέει θεωρίες προς κατανάλωση σε εργαζόμενους που οι μισοί είναι με ελαστικές μορφές εργασίας.

Λεκτικές αντιπαραθέσεις πολιτικών σχηματισμών και άγρια φορολογία συνθέτουν αυτό που λέμε πλεονάσματα στην οικονομία και δανειζόμαστε για να πληρώσουμε τα οφειλόμενα.

Η πρόωρη έξοδος στις αγορές είναι μια θεατρική κίνηση επαναγοράς ομολόγων με μικρή επίδραση στη ρευστότητα αλλά με σχετικό ρίσκο και κόστος περισσότερο από αυτό που είναι από το δανεισμό μας από τους θεσμούς.

Το αποτέλεσμα είτε δικαιώνει, είτε δείχνει το λάθος...

Να σε κάψω Γιάννη μ' να σ' αλείψω λάδι...

Μία σειρά από κορυφαίες εταιρείες παραγωγής καταναλωτικών αγαθών της υψηλίου, μέσω θυγατρικών φαρμακευτικών εταιρειών, πωλούν φάρμακα αλλά και θεραπείες για ασθένειες που προκαλούν οι ίδιες με τα προϊόντα τους.

Πρώτο και καλύτερο παράδειγμα αυτής της παράνοιας της οικονομίας της αγοράς, είναι η γνωστή Johnson & Johnson, που νωρίτερα αυτή την εβδομάδα καταδικάστηκε από δικαστήριο της Καλιφόρνιας στην καταβολή αποζημίωσης 417 εκατ. δολλαρίων, σε γυναίκα η οποία προσβλήθηκε από καρκίνο των ωοθηκών, λόγω της χρήσης του γνωστού ταλκ (baby powder) της εταιρείας.

Την ίδια στιγμή η Johnson & Johnson, είναι όμως και ιδιοκτήτρια της Janssen Pharmaceuticals, φαρμακευτικής εταιρείας, η οποία παράγει μία από τις κορυφαίες χημειοθεραπείες για τον καρκίνο των ωοθηκών, το Doxil.

Τα περιθώρια κέρδους από το Doxil μόνο στις ΗΠΑ για τις Janssen Pharmaceuticals και Johnson & Johnson ανέρχονται κοντά στο μισό δισ. δολάρια ετησίως.

Ανάλογη περίπτωση είναι αυτή της Nestlé. Η κορυφαία εταιρεία τροφίμων και ποτών στον κόσμο κατέχει περισσότερα από 2.000 επώνυμα προϊόντα σε 191 χώρες του κόσμου. Το μεγαλύτερο μέρος της κερδοφορίας της προέρχεται από τα γαλακτοκομικά και τα συναφή με αυτά προϊόντα.

Η Nestlé, όμως, είναι παράλληλα και ιδιοκτήτρια της φαρμακευτικής Prometheus Therapeutics and Diagnostics που εξειδικεύεται σε θεραπείες για τις χρόνιες πεπτικές διαταραχές. Μία από τις πλέον διαδεδομένες διαταραχές είναι και η κοιλιοκάκη – η δυσανεξία στη γλουτένη- που προσβάλλει σήμερα έναν στους 100 ανθρώπους παγκοσμίως. Η Prometheus έχει τη δική της ιστοσελίδα για την κοιλιοκάκη και σε αυτήν δεν αναφέρει ότι η κοιλιοκάκη μπορεί να προκληθεί και από τη δυσανεξία στη λακτόζη, ενός σακχάρου που

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ

Το σφουγγαράκι της κουζίνας αποτελεί «εστία» αμέτρητων μικροβίων όσο κι αν το καθαρίζουμε. Μάλιστα, ορισμένοι εκ των μικροοργανισμών αυτών έχουν άμεση σχέση με τα βακτήρια που προκαλούν πνευμονία και μηνιγγίτιδα, προειδοποιούν Γερμανοί ερευνητές και συνιστούν την αλλαγή του ανά εβδομάδα.

βρίσκεται στο γάλα.

Και έτσι η Nestlé συνεχίζει να κερδίζει δισεκατομμύρια από τα γαλακτοκομικά της προϊόντα, ενώ κερδίζει και από τις συνταγογραφούμενες φαρμακευτικές θεραπείες

των παρενεργειών που προκαλούν αυτά στο ανθρώπινο σώμα.

Η Merisant, τέλος είναι κορυφαία παραγωγός τεχνητών γλυκαντικών στον κόσμο και κορυφαίο όλων είναι το Equal Zero Calorie

Sweetener, που κάθε χρόνο της φέρνει έσοδα μεγαλύτερα των 35 δισ. δολαρίων.

Η Merisant ανήκει στη MacAndrews & Forbes, η οποία είναι και ιδιοκτήτρια της nTn Therapeutics, μιας βιοφαρμακευτικής που εμπλέκεται σε κλινικές έρευνες για την εξεύρεση θεραπειών για τη νόσο του Αλτσχάϊμερ και τον διαβήτη τύπου 2 όπως και για ασθένειες του κεντρικού νευρικού συστήματος, τις διαταραχές του μεταβολισμού, φλεγμονές και καρκίνο.

Ένα από βασικά κύρια συστατικά του Equal Sweetener είναι η ασπαρτάμη, η οποία όμως –σύμφωνα με έρευνες– συνδέεται με την απώλεια μνήμης και την εξασθένηση της εκμάθησης. Έρευνα σε πειραματόζωα έχει δείξει ακόμη ότι δόσεις ασπαρτάμης παραπλήσιες αυτών που μπορεί να καταναλώσει ο άνθρωπος, συνδέονται με τη δυσλειτουργία του εντέρου, την παχυσαρκία, τη σημαντική αύξηση των λεμφωμάτων και τη λευχαιμία.

Αγαπητοί μου φίλοι,

✓ Επισημαίνω τον κίνδυνο ότι η γενιά μας έχει εκφυλιστεί λόγω της κακής διατροφής του φαγητού. Πρέπει να υπολογίσουμε ότι τρώγοντας κρέας τα κύτταρά μας μαλακώνουν και γίνονται σαν το το ψημένο κρέας, λαπαδερό δέρμα και σάρκα. Ενώ η χολή αναγκάζεται να μεγαλώσει κάθε πέντε γεύματα από λίπη κατά δύο χιλιοστά. Μετά από λίγα χρόνια έχουμε ανεξέλεγκτη χολή υπερμεγέθη που θέλει αφαίρεση.

✓ Όταν παρακολουθήσεις τους συνανθρώπους σου θα μείνεις τελείως απογοητευμένος από το χάλι τους, μεγάλες κοιλίες, σπασμένες σάρκες και αυτό εξαιτίας που καθαρίζουν όλα τα φρούτα που οι θρεπτικές ουσίες που σκληραίνουν τον άνθρωπο είναι στο φλοιό.

Με λίγα λόγια η πολυτέλεια μας κατέστρεψε.

ΡΟΔΟΜΑΓΟΥΛΑΚΗΣ ΒΑΡΔΗΣ
Κουντούρα Παλαιοχώρας Χανίων

ΑΡΕΤΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

ΤΟ ΟΙΚΟΜΟΥΣΕΙΟ: Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Πρώτη η Γαλλία το 1971 ίδρυσε στην περιοχή της Βουργουνδίας «Οικομουσείο»

Οι κύριοι τομείς δράσης αυτού του Οικομουσείου είναι: ο άνθρωπος και το περιβάλλον, η βιομηχανική εξέλιξη, ο κοινωνικός βίος, η κοινωνικοοικονομική ιστορία και ο λαϊκός πολιτισμός. Στην Πορτογαλία, η ξαφνική εγκατάσταση μεγάλης βιομηχανικής μονάδας οδήγησε σε πληθυσμιακή έκρηξη. Η ενσωμάτωση του ξένου πληθυσμού ήταν η αφορμή για την ίδρυση «Οικομουσείου ανάπτυξης». Στην περίπτωση του Καναδά το Οικομουσείο εγκαταστάθηκε σε αγροτική περιοχή του Κεμπέκ που χαρακτηρίζεται από τη μετανάστευση και την απομόνωση. Στον Καναδά αλλά και σε άλλες χώρες έγιναν προσπάθειες να μεταφερθεί το μοντέλο του Οικομουσείου σε συνοικίες μεγαλουπόλεων.

Τα Οικομουσεία στην Ελλάδα θα μπορούσαν να ενισχύσουν την ταυτότητα μέσα σε έναν κόσμο που χάνεται, να ευαισθητοποιήσουν για θέματα περιβάλλοντος, να φτιάξουν μια γέφυρα επικοινωνίας ανάμεσα στο παραδοσιακό και το μοντέρνο προσφέροντας σε μια εποχή ραγδαίων αλλαγών εργαλεία κατανόησης αλλά και να λειτουργήσουν εκπαιδευτικά ως σχολεία και χώροι λαϊκής επιμόρφωσης. Η ανέγερσή τους δεν απαιτεί τους οικονομικούς πόρους ή το ειδικευμένο προσωπικό που συνδέουμε με τα γνωστά Μουσεία. Το στοιχείο για τα Οικομουσεία είναι να τα αγκαλιάσει η κοινότητά τους.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Γράφει η **ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΟΥ**
Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων
τηλ 6932377138

Σύλλογος Κοινωνικό Πανεπιστήμιο Ενεργών Πολιτών με το διακριτικό τίτλο: Φορέας υλοποίησης εκπαιδευτικών προγραμμάτων

Το «Κοινωνικό Πανεπιστήμιο Ενεργών Πολιτών» είναι ένας εκπαιδευτικός φορέας που συστάθηκε στην Καβάλα με τη μορφή Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας και υλοποιεί επιμορφωτικά προγράμματα μη χρηματοδοτούμενα από κάποιο Κρατικό Φορέα. Σκοπός του φορέα είναι να δώσει την ευκαιρία σε κάθε ενδιαφερόμενο πέρα από ηλικία, μορφωτικό επίπεδο και επαγγελματική ενασχόληση, να διευρύνει τους ορίζοντες της σκέψης και δράσης του αλλά και τα πνευματικά του ενδιαφέροντα, μέσα από σειρές-κύκλους μορφωτικών μαθημάτων, προγραμμάτων συμβουλευτικής υποστήριξης, ημερίδων, διαλέξεων και συνεδρίων με επίκαιρα αλλά και διαχρονικά θέματα και ζητήματα. Για το σκοπό αυτό οι «Ενεργοί Πολίτες» οργάνωσαν το πρόγραμμα του «Κοινωνικού Πανεπιστημίου».

Το «Κοινωνικού Πανεπιστημίου» λειτουργεί με επιτυχία εδώ και τέσσερα χρόνια στις πόλεις Καβάλα, Ξάνθη, Αλεξανδρούπολη, Δράμα, Θεσσαλονίκη, Κοζάνη και Τύρναβο.

Το πρόγραμμα του Κοινωνικού Πανεπιστημίου κατά το ακαδημαϊκό έτος 2017-2018 περιλαμβάνει θέματα από το ευρύ

επιστημονικό πεδίο της Ψυχολογίας και της Κοινωνιολογίας. Διαπρεπείς στον χώρο τους επιστήμονες κλήθηκαν, μέσα από συστηματικά οργανωμένες σειρές μαθημάτων, να προσφέρουν στα μέλη του φορέα «Κοινωνικό Πανεπιστήμιο Ενεργών Πολιτών» έγκυρες, κατασταλαγμένες γνώσεις αλλά και προβληματισμούς.

Τα μαθήματα θα πραγματοποιούνται σε 16 τετράωρες συναντήσεις ανά δεκαπενθήμερο, από τον Οκτώβριο έως τον Ιούνιο 2018. Στο κλείσιμο του προγράμματος θα απονεμηθούν Βεβαιώσεις Ετήσιας Επιμόρφωσης.

Το ετήσιο επιμορφωτικό πρόγραμμα για την κάθε θεματική ενότητα του «Κοινωνικού Πανεπιστημίου Ενεργών Πολιτών» έχει την παρακάτω οικονομική συνδρομή για το ακαδημαϊκό έτος 2017- 2018:

Το νέο μέλος 130,

Το παλιό μέλος 120,

Υπάρχει η δυνατότητα για τους σπουδαστές να εκπονήσουν προαιρετική εργασία (κάποιες θεματικές ενότητες την οποία παρακολουθούν έχοντας τη βοήθεια και την υποστήριξη του ανάλογου εισηγητή. Η εργασία αυτή θα μπορεί να αναρτάται δημόσια στην ιστοσελίδα του «Κοινωνικού Πανεπιστημίου Ενεργών Πολιτών». Απλό μέλος μπορεί να εγγραφεί οποιοσδήποτε με ετήσια συνδρομή 15 Ευρώ όπου θα του παρέχεται η δυνατότητα δωρεάν συμμετοχής σε διάφορες δράσεις που διοργανώνει ο φορέας (προβολή ταινίας, εκδρομές, εκπαιδευτικές ξεναγήσεις και επισκέψεις κ.ά.).

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΣ
2. ΚΡΑΤΟΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ, ΤΡΑΠΕΖΕΣ, ΚΡΑΤΟΣ
3. ΑΓΟΡΑ	ΕΙΜΑΣΤΕ «ΕΝΕΡΓΕΙΑ»
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	ΒΙΟΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝ. ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	Α) ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, Β) ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ, Γ) ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 3.070 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716 € - ΛΟΙΠΑ.....
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 2.500 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουανάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιχώρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σερνιγάνης τηλ. 6971655429
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων - Καστελλίου - Παλαιχώρας - Βρυσών

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγούμενου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cul de sac, κ. Χαμογιωργάκης (Πλατεία Τίτου Πετυχάκη - Πλάτανος)
- Σπήλι καφέ ΣΠΗΛΙ, κ. Στέλιος Κουνδουράκης τηλ. 6972311268
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πλακιάς super market ΠΛΑΚΙΑΣ κ. Μπάμπης Βιταλάκης τηλ. 2832032280
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Μελιδόνι Μυλοποτάμου
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελίου Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα βιολογικά προϊόντα ΒΙΟΣΑΝΤΕ κ. Γιάννης Βιανιτάκης τηλ. 6988752843, 2842029292
- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρούς τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου